

[Knud Bro.]

endog været talt om brosten — ja, det tager vi med det smil, som vi mener sådanne bemærkninger bør mødes med. Vi ved jo, at også de, der taler om brosten, er pæne mennesker fra gode danske hjem med klaver.

Jeg tror, at vi alle nu skulle prøve at samle os om, at i dette forslag ligger der en mulighed for en sameksistens, der ligger en mulighed for at gavne klimaet på arbejdspladsen, som er undervisningsstedet. Men jeg tror også, vi skal hæfte os ved én ting til, som kan være væsentlig i 1970ernes politik: vi skal prøve at skabe et godt klima omkring hele den højere uddannelse. Det har måske også noget at gøre med det, vi diskuterede forleden dag, hele demokratiseringsprocessen. Jeg synes somme tider, at der har været en halvskidt luft omkring den højere uddannelse, fordi man måske har råbt højere, end viljen til et samarbejde umiddelbart skulle motivere. Jeg tror altså, at det er af lige stor betydning for folketinget, for studenterne, for professorerne og for alle, der skal have deres arbejde i forbindelse med en højere uddannelse, at man samler sig om dette: at skabe en forståelse for den højere uddannelse, for dens vilkår, og en forståelse også for, at skatteyderne kommer til at betale mange penge for en udvidelse på dette område, som vi anser for nødvendig i 1970erne og fremefter.

Man har talt noget om, at vi blander os i organisationsfriheden, og hr. Orla Møller var her meget stærk i sit ordvalg. Må jeg ikke sige dertil, at det, vi har ønsket med det, man har kaldt de indirekte valg — og man siger, det er urimeligt, at man herefter forhindrer politiske valg — har været at sikre os, at man de steder, hvor beslutningsprocessen endte, havde faglige kvalifikationer. Jeg tror, at dette er meget væsentligt, og jeg tror også, at det er væsentligere end at føre generel politik i disse organer. Der er plads nok herinde til dem, der vil diskutere politik og være med til at træffe politiske beslutninger. Der er også plads til det på universiteterne, men først og fremmest må det være et spørgsmål om, at man med saglige kvalifikationer er i stand til at deltage på rimelig vis i beslutningsprocessen. Jeg vil gerne her henvise til

Københavns universitets konsistorium, som har formuleret det sådan:

„Der kan dog være anledning til at understrege, at effektiviteten vil forbedres væsentligt, såfremt der i et vist omfang er personsammenfald mellem medlemskab i de forskellige organer; dette gælder såvel lærere som studenterrepræsentanter.“

Jeg synes, dette er rimeligt. Hvis vi i øvrigt med lovforslaget er gået ud over interesser, som vi ikke har ønsket at gå ud over i vort ønske om at sikre disse faglige kvalifikationer, så er det noget, vi kan se på i udvalget, men jeg vil gerne holde fast ved, at det er væsentligt for os at sikre en baggrund af faglige kvalifikationer.

Jeg skal ikke gå i detaljer med organisationen af dette arbejde på de højere læreanstalter; men tage det andet efter min mening meget vigtige punkt i lovforslaget frem, nemlig spørgsmålet om, hvordan vi fremover skal lede de højere uddannelser. Her vil jeg gerne sige, at vi synes, dette lovforslag er rimeligt godt, men ikke mere. Vi synes det, fordi det, vi har ønsket os — det fremgår også af ministerens bemærkninger, at det er det sigte, ministeren har — er, at man så hurtigt, som det er gørligt, må arbejde sig frem til et direktorat for de højere uddannelser, som er i stand til at koordinere hele dette mægtige område og sørge for, at vi bruger alle ressourcerne bedst muligt, og sørge for, at vi kan få et effektivt arbejdende universitet her i landet.

Vi har lagt nogen vægt på, at brugersynspunktet er kommet ind i dette lovforslag, men tillægger det ikke overvældende praktisk betydning. Vi tror ikke, at det møde, som man vil afholde, vil kunne skabe meget indtryk af, hvorledes behovene er. Vi siger dette på baggrund af — det synes jeg ikke der er nogen grund til at se bort fra — at universiteterne ikke opfylder de krav, et moderne samfund må stille:

Jeg har ofte været inde på det her i salen og andre steder. Mit parti har ofte udtrykt disse tanker. Vi må have en ny struktur for de højere uddannelser. Det kan ikke være rimeligt, at man stadig uddanner enhver jurist fra begyndelsen, som om han skulle være professor. Det kan ikke passe, at man skal uddanne en teolog efter samme møn-